

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2022

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	3
Omgevingsrecht	4
Wabo	4
8.40- en 8.42-AMvB's	5
Waterwet	5
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	5
Sociale zekerheid overig	6
Bestuursrecht overig	6
Alcoholwet	6
Rijkswet op het Nederlanderschap	7
Wet Bibob	7
Wet openbaarheid van bestuur	8
Vreemdelingenrecht	9
MVV	9
Asiel	9
Uitzetting	12
Richtlijnen en verordeningen	12

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2022, 979

MK ABRS, 07-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3617](#)

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

Awb 8:43, 8:91 lid 1, 8:94

BEROEPSPROCEDURE. CONCLUSIE VAN REPLIEK. Nu [appellante] i.c. bij de rechtbank niet uitdrukkelijk de gelegenheid is geboden om te repliceren, is geen sprake van een conclusie van repliek. De rechtbank heeft de brief terecht niet aangemerkt als stuk als bedoeld in artikel 8:43, eerste lid, van de Awb, nu [appellante] niet expliciet en onder vaststelling van een termijn in de gelegenheid is gesteld tot het indienen van een reactie. Het staat een partij in elk stadium van de procedure vrij om uit eigen beweging schriftelijk te reageren op een gedingstuk of andere stukken in te dienen. Verwijzing naar de uitspraken van de ABRS van 15 juni 2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BQ7921](#) en van 8 februari 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BV3255](#).

GRIFFIERECHT. REDELIJKE TERMIJN. I.c. bestaat er geen recht op vergoeding van het in beroep betaalde griffierecht. [Appellante] heeft hangende beroep een verzoek om schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn ingediend. Op grond van artikel 8:94, tweede lid, van de Awb is bij indiening van een verzoek als bedoeld in artikel 8:91, eerste lid, van de Awb geen griffierecht verschuldigd. Het toekennen van een schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn leidt in dit geval dus niet tot vergoeding van het griffierecht.

JnB 2022, 980

ABRS, 07-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3609](#)

bestuur van de raad voor rechtsbijstand.

Awb 7:15

PROCESKOSTEN (in bezwaar). I.c. heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de raad niet was gehouden om de kosten die [appellant] in verband met de behandeling van het bezwaar heeft gemaakt te vergoeden. [appellant] heeft bij de aanvraag om de LAT vermeld dat de aanvraag zag op rechtsbijstand voor het instellen van verzet tegen een strafbeschikking waarin aan [appellant] een coronaboete is opgelegd. Daarbij heeft hij volstaan met de mededeling dat de zaak van een uitzonderlijke juridische complexiteit is en een PowerPointpresentatie toegevoegd van een cursus van de Academie voor de Rechtspraak over de Noodverordening Covid-19 die hij heeft bijgewoond. Weliswaar is deze motivering minimaal, maar gelet op de werkinstructie had de raad hierin aanleiding moeten zien om telefonisch contact op te nemen met [appellant], zodat hij zijn motivering kon aanvullen.

JnB 2022, 981

Rechtbank Oost-Brabant, 08-12-2022, [ECLI:NL:RBOBR:2022:5360](#)

Belastingdienst/Toeslagen, verweerder.

Awb 4:17, 8:55d lid 1 en 3

DWANGSOM EN BEROEP BIJ NIET TIJDIG BESLISSSEN. Kinderopvangtoeslag. Beslistermijn. Verweerder heeft in eerdere zaken in het verweerschrift gevraagd om een extra beslistermijn van 12 weken. De rechtbank heeft daarop als lijn vastgesteld dat verweerder door de bijzondere omstandigheden een extra beslistermijn krijgt van 12 weken en dat die termijn gaat

lopen op de dag na de datum van het verweerschrift. De rechtbank ziet i.c. geen reden af te wijken van de ingezette lijn.

Zie het bij deze uitspraak uitgebrachte [nieuwsbericht](#) ("Belastingdienst krijgt nog 2 weken voor besluit herbeoordeling kinderopvangtoeslag").

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2022, 982

CRvB, 06-12-2022, Conclusie van raadsheer advocaat-generaal Wattel,

[ECLI:NL:CRVB:2022:2623](#)

Awb 4:6, 8:12a

BESTUURLIJKE BOETE. TOETSINGSKADER TERUGKOMEN VAN IN RECHTE ONAANTASTBAAR GEWORDEN BOETEBESLUITEN. EVIDENTE ONREDELIJKHEID. Het algemene antwoord van de A-G op de hoofdvraag is dat het evident onredelijk wordt geacht om heroverweging van een *criminal charge* te weigeren als die *charge* onmiskenbaar onjuist is in de zin dat bij oppervlakkige inhoudelijke beoordeling al duidelijk is dat de *charge* elke redelijke (rechts)grond mist of tot een evident te hoog bedrag is opgelegd omdat zonder dieper dan oppervlakkig onderzoek al evident is dat:

- beboeting onverenigbaar is met hoger recht;
- zich een klassieke grond voor doorbreking van formele rechtskracht voordoet;
- geen overtreding is begaan, of een andere, lichtere, overtreding;
- de beboete geen overtreder was;
- de draagkracht verkeerd is beoordeeld;
- de verwijtbaarheid verkeerd is beoordeeld; of
- anderszins excessief is gestraft, bijvoorbeeld boven het strafrechtelijke maximum.

Zie het bij deze conclusie uitgebrachte [nieuwsbericht](#) ("Heroverweging van definitieve boeten; conclusie raadsheer advocaat-generaal Wattel").

Zie ook de samenvatting van deze conclusie onder het kopje "Ziekte en arbeidsongeschiktheid" (JnB 2022, 987).

JnB 2022, 983

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 29-11-2022, [ECLI:NL:RBZWB:2022:7205](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roosendaal (verweerder).

Bouwbesluit 2012 3.8

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1

Besluit omgevingsrecht (Bor) bijlage II, artikel 3, onderdeel 8

Algemene plaatselijke verordening gemeente Roosendaal (APV) 4.6

HANDHAVING. GELUIDSOVERLAST AIRCO-UNIT. BOUWBESLUIT. BESTEMMINGSPLAN. BOUWWERK. APV. Afwijzing handhavingsverzoek geluidsoverlast airco-unit op dak

aangrenzende woning. Gegrond beroep, omdat het college de airco-unit ten onrechte niet als bouwwerk heeft aangemerkt. Omdat niet kan worden geoordeeld dat er sprake is van een overtreding van het Bouwbesluit, het bestemmingsplan of de APV, was het college niet bevoegd handhavend op te treden. De rechtsgevolgen van het vernietigde bestreden besluit kunnen in stand blijven.

JnB 2022, 984

MK Rechtbank Oost-Brabant, 29-11-2022, [ECLI:NL:RBOBR:2022:5205](#)

college van burgemeester en wethouders van Eindhoven, verweerder.

Awb 3:4 lid 2, 5:32b lid 3

VERBEURTE EN INVORDERING. LAST ONDER DWANGSOM. I.c. wordt geoordeeld dat de besluiten tot het opleggen van een last onder dwangsom onevenredig worden geacht en in strijd met artikel 3:4, tweede lid, van de Awb en met 5:32b, derde lid, van de Awb. Het college heeft bij de vaststelling van de hoogte van de dwangsommen rekening mogen houden met het feit dat er andere parkeerterreinen zijn die door [...] en [...] worden gebruikt om auto's van klanten te parkeren en met de daarmee gegenereerde inkomsten. De opgelegde dwangsom is, gelet hierop, op zich niet te hoog vastgesteld. De last dient echter zo te worden begrepen dat er per constatering één dwangsom van € 10.000,00 wordt verbeurd door elke eiser afzonderlijk, met een maximum van € 120.000,00. De insteek van de last is derhalve niet geweest dat als een eenmaal verbeurde dwangsom door een van de overtreeders wordt betaald, hiermee bevrijdend is betaald voor de overige aangeschreven overtreeders. De last resulteert bij constatering van twaalf overtredingen in dit geval echter in een verbeurte van een maximum dwangsom van in totaal € 480.000,00.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2022, 985

ABRS, 07-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3607](#)

college van burgemeester en wethouders van Druten.

Besluit omgevingsrecht (Bor) Bijlage II artikel 1, artikel 2

WABO. HANDHAVING. Afwijzing handhavingsverzoek hekwerk op perceel basisschool.

VERGUNNINGVRIJ. OPENBAAR GEBIED. Het schoolplein in kwestie kan niet worden aangemerkt als een openbaar toegankelijk gebied dat voor publiek algemeen toegankelijk is in de zin van artikel 2, onderdeel 12 van Bijlage II van het Bor.

BIJZONDERE OMSTANDIGHEDEN. Gelet op het feit dat het hekwerk de kinderen die op het schoolplein spelen meer veiligheid biedt dan het voorheen bestaande prikkeldraad, het hekwerk de overlast van de kinderen voor [appellant] beperkt, de hoogteoverschrijding klein is en de hoogteoverschrijding er alleen is vanwege het plaatselijk aflopend schoolplein in verband met de afwatering heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat het college zich op het

standpunt heeft mogen stellen dat van handhaving mocht worden afgezien wegens bijzondere omstandigheden.

JnB 2022, 986

MK Rechtbank Oost-Brabant, 01-12-2022, [ECLI:NL:RBOBR:2022:5241](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Cranendonck.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1, 2.12, 2.27.6.5

Besluit omgevingsrecht (BOr) 6.5

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. ZONNEPARKEN. AANBESTEDING. SCHAARSE RECHTEN. I.c. wordt geoordeeld dat geen sprake is van een aanbestedingsplichtige activiteit in de zin van de Aanbestedingswet 2012. De Aanbestedingswet 2012 is alleen van toepassing als het gaat om een overheids- of concessieopdracht. Dat is hier niet aan de orde. Er is ook geen sprake van een tender of van toedeling van schaarse rechten.

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- MK Rechtbank Rotterdam, 25-11-2022, [ECLI:NL:RBROT:2022:10517](#);

- MK Rechtbank Noord-Nederland, 02-12-2022, [ECLI:NL:RBNNE:2022:4563](#);

- MK Rechtbank Midden-Nederland, 08-06-2021, [ECLI:NL:RBMNE:2021:2982](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- MK ABRS, 07-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3619](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2022, 987

CRvB, 06-12-2022, Conclusie van raadsheer advocaat-generaal Wattel,

[ECLI:NL:CRVB:2022:2623](#)

Awb 4:6, 8:12a

TOETSINGSKADER TERUGKOMEN VAN IN RECHTE ONAANTASTBAAR GEWORDEN BOETEBESLUITEN. "EVIDENTE ONREDELIJKHEID".

Zie het bij deze conclusie uitgebrachte [nieuwsbericht](#) ("Heroverweging van definitieve boeten; conclusie raadsheer advocaat-generaal Wattel").

Zie ook de samenvatting van deze conclusie onder het kopje “Algemeen bestuursrecht” (JnB 2022, 982).

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2022, 988

CRvB, 01-12-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2617](#)

korpschef van politie.

Besluit algemene rechtspositie politie (Barp) 1 lid 1 onder y

GEHANDICAPTENPARKEERKAART. PTSS. VERGOEDING LEGES. De Raad ziet aanleiding zelf in de zaak te voorzien door te bepalen dat de korpschef aan appellant de legeskosten voor de gehandicaptenparkeerkaart vergoedt.

4.5. De Raad is van oordeel dat de schade als gevolg van de schending van de zorgplicht aan de korpschef kan worden toegerekend. De revalidatiearts heeft [...] geadviseerd om appellant vanwege zijn PTSS een gehandicaptenparkeerkaart te verlenen, omdat appellant angst heeft voor drukke ruimtes (zoals parkeergarages), moeite heeft met plannen, parkeermogelijkheden in de buurt in te schatten en het overzicht te behouden. Dit geeft teveel druk en kan zijn PTSS-klachten uitlokken, waardoor hij er uiteindelijk zelf voor kiest niet op pad te gaan. De gemeente is overgegaan tot verlening van de gehandicaptenparkeerkaart, terwijl onbetwist is gesteld dat psychische klachten doorgaans niet tot verlening van een gehandicaptenparkeerkaart leiden.

4.6. Hieruit volgt dat het hoger beroep slaagt. [...] De Raad ziet aanleiding zelf in de zaak te voorzien door te bepalen dat de korpschef aan appellant de legeskosten voor de gehandicaptenparkeerkaart vergoedt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Alcoholwet

JnB 2022, 989

Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 07-12-2022, [ECLI:NL:RBMNE:2022:5195](#)

burgemeester van de gemeente Huizen, verweerder.

Alcoholwet 20, 44

ALCOHOLWET. ONTZECCING. BESTUURSDWANG. BESTRAFFENDE SANCTIE.

EVENREDIGHEID. Overtreding verbod verstrekken alcoholhoudende drank aan persoon van wie niet is vastgesteld dat deze 18 jaar oud was. Gecombineerde ontzegging en last onder bestuursdwang. I.c. wordt geoordeeld dat het dossier geen aanknopingspunten geeft om te zeggen dat er al bij het opleggen van de ontzegging met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid bleek dat verzoekster zich niet aan die ontzegging zou gaan houden.

Verweerder was daarom niet bevoegd om gelijktijdig met de ontzegging een preventieve last onder bestuursdwang op te leggen. Verweerder heeft ten onrechte niet gemotiveerd waarom

hij in dit geval niet kon afzien van zijn bevoegdheid tot het opleggen van de ontzegging, en ook niet waarom de ontzegging met een duur van zes weken noodzakelijk en evenredig is. Schorsing tot zes weken na bekendmaking van de beslissing op bezwaar.

[Naar inhoudsopgave](#)

Rijkswet op het Nederlandschap

JnB 2022, 990

MK ABRS, 07-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3625](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

RWN 8, 10

Besluit naturalisatietoets 4

Regeling naturalisatietoets Nederland 6

Handleiding Rijkswet op het Nederlandschap (ten tijde van besluitvorming)

NEDERLANDERSCHAP. De staatssecretaris heeft ten onrechte het besluit van het college om appellant van diens inburgeringsplicht te ontheffen, niet betrokken bij zijn beoordeling van het ontheffingsverzoek van de naturalisatietoets.

3.3. Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld volgt uit de Handleiding RWN, onder artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, van de RWN, paragraaf 2.3.3., niet dat de wetgever bewust ervoor heeft gekozen dat het besluit van het college geen recht geeft op ontheffing van de naturalisatietoets. [appellant] voert namelijk terecht aan dat de Handleiding RWN beleid is. Verder wordt het besluit van het college weliswaar niet genoemd in artikel 6 van de Regeling naturalisatietoets Nederland als stuk waarmee een vreemdeling in aanmerking kan komen voor een ontheffing wegens aantoonbaar geleverde inspanningen, maar hieruit volgt niet dat de staatssecretaris bij de besluitvorming geen rekening hoeft te houden met zo'n besluit van het college. De staatssecretaris heeft in het besluit van 2 november 2020 met alleen de verwijzing naar dat beleid en de verwijzing naar artikel 6 van de Regeling naturalisatietoets Nederland ten onrechte het besluit van het college niet betrokken bij zijn beoordeling van het ontheffingsverzoek. Daarom is dat besluit niet deugdelijk gemotiveerd.

Dit is des te ernstiger omdat de rechtbank terecht heeft overwogen dat de staatssecretaris de hoorplicht in bezwaar heeft geschonden. Het was aan de staatssecretaris om een eigen beoordeling te geven over de inhoudelijke betekenis van het besluit van het college en hierbij ook te betrekken of van [appellant] moet worden verwacht dat hij een advies aanvraagt bij de Dienst Uitvoering Onderwijs. Dit mede in het licht van wat is overwogen in 3.2, waaruit volgt dat volgens de regelgever het besluit van het college zwaar weegt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet Bibob

JnB 2022, 991

MK Rechtbank Amsterdam, 30-06-2022, [ECLI:NL:RBAMS:2022:7131](#)

burgemeester van Amsterdam, verweerder.

Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (wet Bibob) 3 lid 1 aanhef en onder a en b, 7, 9

Drank- en Horecawet 31 lid 3 aanhef en onder a

WET BIBOB. EXPLOITATIEVERGUNING. DRANK- EN HORECAVERGUNNING.

ONDERZOEKSBEVOEGDHEID BURGEMEESTER. Afwijzing verlenging exploitatievergunning en intrekking drank- en horecavergunning. De bevoegdheid van de burgemeester om zelfstandig onderzoek te doen strekt niet zo ver dat hij ook direct informatie over eiseres en de aan haar verbonden vennootschappen bij de Belastingdienst mocht opvragen. De burgemeester mocht i.c. de door hemzelf opgevraagde informatie bij de Belastingdienst niet ten grondslag leggen aan het bestreden besluit. Gegronde beroep met instandlating rechtsgevolgen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB 2022, 992

MK Rechtbank Midden-Nederland, 21-11-2022, [ECLI:NL:RBMNE:2022:5066](#)

Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, (de minister).

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 10, 11

WOB. ZOEKSLAG. I.c. wordt geoordeeld dat de door de minister omschreven zoekslag voldoende is. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat de zoekslag niet deugt en over moet.

[...] Op [...] heeft eiser de minister verzocht om op grond van de [...] (Wob) documenten te verstrekken over de periode [...] die gaan over HiX 6.0 en HiX 6.1 en in relatie staan tot zes bij name genoemde academische ziekenhuizen. HiX staat voor Healthcare Information eXchange en is een elektronisch patiëntendossier dat geleverd wordt door ChipSoft.

[...] *Over de zoekslag*

[...] 7. Eiser vindt dat de minister in het bestreden besluit de methode van de zoekslag niet voldoende heeft uitgewerkt, zodat hij deze ook niet kan controleren op volledigheid. [...]

[...] 10. De minister heeft de zoekslag naar aanleiding van wat eiser in bezwaar en tijdens de hoorzitting naar voren heeft gebracht uiteengezet. Gelet op de reikwijdte van het Wob-verzoek en de uiteenzetting over de zoekslag komt het standpunt van de minister dat er niet meer documenten onder de minister berusten, niet ongeloofwaardig voor. Ook is er geen aanleiding om de zoekslag zoals door de minister beschreven op voorhand al te summier te vinden. Het is dus, gelet op de hiervoor aangehaalde rechtspraak, aan eiser om concreet te maken dat er meer documenten zijn die onder de minister moeten berusten en dat de zoekslag dus niet compleet is geweest. Dat heeft hij niet gedaan, terwijl niet is gebleken dat dit niet van hem verwacht mocht worden. Immers, ondanks dat hij ook bij andere bestuursorganen over dit onderwerp Wob-verzoeken heeft gedaan, heeft hij geen enkel concreet document genoemd dat onder de reikwijdte van dit verzoek zou moeten vallen, maar op de inventarislijst van de minister ontbreekt.

11. Het standpunt van eiser dat hij veel meer informatie over de zoekslag zou moeten krijgen van de minister om diepgaander inzicht te hebben in die zoekslag, maakt niet dat de rechtbank, zonder dat eiser daarvoor concrete aanknopingspunten geeft, tot de conclusie komt dat de zoekslag van de minister niet deugt en over moet. Het is aan eiser om het gestelde tekort aan zoekresultaten te

concretiseren, voordat de rechtbank louter vanwege de gebruikte zoekmethode, de minister kan opdragen een nieuwe zoekslag te verrichten. De beroepsgrond van eiser slaagt daarom niet. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

MVV

JnB 2022, 993

VZR Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, 05-12-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:12986](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid b

Richtlijn 2003/86 7 lid 1 a, 12 lid 1, 13 lid 1

MVV. Nareismaatregel. De voorzieningenrechter van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, komt tot de conclusie dat er geen wettelijke basis is voor de zogenoemde nareismaatregel. De regering heeft de nareismaatregel ingevoerd om de instroom van familieleden van toegelaten asielzoekers tijdelijk te beperken. In een zaak over een vrouw die in Nederland een asielvergunning heeft gekregen en haar gezinsleden, bepaalt de voorzieningenrechter nu dat de gezinsleden meteen moeten worden toegelaten in Nederland. Zij hoeven niet eerst een half jaar te wachten.

Bij deze uitspraak is een [nieuwsbericht](#) (Geen wettelijke basis voor de nareismaatregel, gezinsleden asielzoekster mogen naar Nederland komen) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB 2022, 994

MK ABRS, 07-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3615](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000

ASIEL. Niet langer geldt als uitgangspunt dat uit het iMMO-rapport moet blijken op welke onderdelen van het asielrelaas de beperking van het vermogen om compleet, coherent en consistent te verklaren, invloed heeft gehad. Als het iMMO dit in een concreet geval wel kan beoordelen, dan blijft het iMMO daartoe gehouden.

1. Deze uitspraak gaat over het vereiste dat uit het iMMO-rapport moet blijken op welke onderdelen van het asielrelaas de beperking van het vermogen om compleet, coherent en consistent te verklaren invloed heeft gehad. De Afdeling zal beoordelen of dit vereiste, in het licht van de leeswijzer bij de iMMO-rapporten, de nadere toelichting van het iMMO en de wetenschappelijke literatuur, nog wel houdbaar is en of dit tot wijziging van de rechtspraak noopt. De beantwoording van de rechtsvraag is relevant voor alle andere zaken waarin een vreemdeling een rapport van het iMMO heeft overgelegd. [...]

Het onderdelenvereiste: aanpassing van het toetsingskader

14. Het iMMO heeft zowel in de leeswijzer, in de schriftelijke toelichting als op de zitting, onder verwijzing naar wetenschappelijke artikelen, toegelicht wat de invloed van fysieke en psychische problematiek is op de werking van het geheugen. Het iMMO stelt daarbij dat het vanuit medisch-wetenschappelijk oogpunt onaanvaardbaar is om standaard onderscheid te maken tussen wat iemand wel en niet kan verklaren als gevolg van psychische problemen die het geheugen beïnvloeden.

Meer specifiek verwijst het iMMO in dit verband naar verschillende wetenschappelijke artikelen, opgenomen in noot 12 bij de leeswijzer van maart 2020. Hieruit volgt - in grote lijnen weergegeven - het volgende. Inconsistentie van herinneringen betekent nog niet dat verklaringen daarover minder of niet geloofwaardig zijn. Bij herhaalde interviews kunnen al discrepanties optreden. Daar komt bij dat een traumatische gebeurtenis die een persoon heeft ondergaan invloed kan hebben op de mate waarin deze consistent over deze gebeurtenis kan verklaren. Voor vluchtelingen die symptomen van hoge posttraumatische stress vertonen, kan ook de duur van de aanvraagprocedure van invloed zijn op het aantal discrepanties. Het is verder waarschijnlijker dat herinneringen aan details die de vluchteling minder belangrijk acht, eerder discrepanties vertonen dan herinneringen aan details die voor de vluchteling centraal staan in de verklaring. Dergelijke discrepanties zijn dus nog geen aanwijzing voor een gebrek aan geloofwaardigheid. Daarnaast zijn in de leeswijzer van maart 2020 nog andere oorzaken van beperkingen van de mogelijkheid consistent te verklaren weergegeven.

14.1. Tegen deze achtergrond kan niet zonder meer worden vastgehouden aan het vereiste dat uit een rapport van het iMMO altijd moet blijken op welke onderdelen van het asielrelaas de beperking van het vermogen om compleet, coherent en consistent te verklaren invloed heeft gehad. De staatssecretaris heeft in hoger beroep deze toelichting van het iMMO weliswaar weersproken, maar hij heeft dit niet nader toegelicht en hij heeft ook geen onderbouwing gegeven door een medisch deskundige of anderszins. Hij heeft ook niet concreet toegelicht op grond van welke wetenschappelijke inzichten het onderdelenvereiste wel in stand kan blijven. De staatssecretaris zal daarom moeten uitgaan van de stelling van het iMMO dat alleen in uitzonderlijke individuele gevallen kan worden beoordeeld over welke onderdelen van het asielrelaas iemand wel of niet kan verklaren.

14.2. De Afdeling komt daarmee terug van wat in de uitspraak van 27 juni 2018 [[ECLI:NL:RVS:2018:2085](#)] over het onderdelenvereiste is overwogen. Niet langer geldt als uitgangspunt dat uit het iMMO-rapport moet blijken op welke onderdelen van het asielrelaas de beperking van het vermogen om compleet, coherent en consistent te verklaren, invloed heeft gehad. Als het iMMO dit in een concreet geval wel kan beoordelen, dan blijft het iMMO daartoe gehouden. De rest van het toetsingskader blijft onveranderd. Ter verduidelijking hiervan overweegt de Afdeling nog als volgt.

14.3. Als de staatssecretaris bestrijdt dat het iMMO-rapport op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en de gevolgde redenering niet begrijpelijk is, bijvoorbeeld omdat de onderliggende feiten niet kloppen, of de conclusie niet aansluit op de redenering, dan zal hij nader moeten motiveren waarom. In dat geval hoeft hij geen medisch deskundige in te schakelen.

Bestrijdt de staatssecretaris niet zozeer de zorgvuldige wijze van de totstandkoming van het iMMO-rapport, maar de inhoud van dit rapport, waaronder de bevindingen en de conclusie van het iMMO, dan kan hij hieraan niet voorbijgaan zonder zelf een medisch deskundige te raadplegen. Dit betekent dat hij een tegenrapport zal moeten inbrengen waarin een medisch deskundige het iMMO-rapport op inhoud bestrijdt (uitspraak van 27 juni 2018, onder 10.5).

14.4. Als de staatssecretaris geen medisch deskundige inschakelt, en de conclusie in het iMMO-rapport aldus niet bestrijdt, maar het asielrelaas toch ongeloofwaardig acht, zal hij nader moeten motiveren waarom dit volgens hem het geval is. Dit kan hij bijvoorbeeld doen door er deugdelijk gemotiveerd op te wijzen dat de verklaringen in het asielrelaas niet stroken met informatie uit algemene bronnen. De staatssecretaris zal wel het hele asielrelaas, in het licht van de conclusie van het iMMO, opnieuw moeten bekijken. De staatssecretaris moet de conclusie van het iMMO kenbaar bij zijn beoordeling betrekken en motiveren welke gevolgen hij verbindt aan de conclusies van het rapport voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. De conclusie dat de medische problematiek van de vreemdeling ten tijde van de gehoren zeer waarschijnlijk of zeker interfereerde met zijn vermogen om compleet, coherent en consistent te verklaren, kan gevolgen hebben voor wat de vreemdeling in het kader van de geloofwaardigheid kan worden tegengeworpen. De staatssecretaris zal dan bijvoorbeeld niet zonder meer kunnen tegenwerpen dat de vreemdeling tegenstrijdig, inconsistent of summier heeft verklaard en dat het relaas alleen al daarom ongeloofwaardig is.

JnB 2022, 995

MK ABRS, 05-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3554](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

EVRM 3

ASIEL. Beroep te laat ingediend. Geen deugdelijke Bahaddar-beoordeling. De rechtbank had moeten toetsen en kenbaar moeten motiveren of het standpunt van de staatssecretaris dat de lesbische gerichtheid van de vreemdeling ongeloofwaardig is, niet evident onjuist is.

1. De vreemdeling komt uit Oeganda. Zij heeft aan haar asielaanvraag ten grondslag gelegd dat zij lesbisch is en daardoor in Oeganda problemen heeft gehad. De staatssecretaris heeft dit niet geloofwaardig geacht. De rechtbank heeft vastgesteld dat het beroep te laat is ingediend en heeft geoordeeld dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Omdat de staatssecretaris de lesbische gerichtheid van de vreemdeling ongeloofwaardig heeft geacht, doet zich volgens de rechtbank geen omstandigheid voor die onmiskenbaar leidt tot het oordeel dat de staatssecretaris bij uitzetting van de vreemdeling het refoulementverbod van artikel 3 van het EVRM schendt. De rechtbank heeft ook in de overige (vaststaande) feiten en omstandigheden geen reden gezien om aan te nemen dat dit risico wel bestaat. De rechtbank heeft daarom geen aanleiding gezien om niet vast te houden aan de geldende nationale procedureregels dat in dit geval binnen een week na de datum van verzending van het besluit beroep moest worden ingesteld. [...]

3.3. Uit de onder 3.1 genoemde uitspraak van de Afdeling van 22 juni 2022, onder 21 [[ECLI:NL:RVS:2022:1664](#)], volgt dat het aan de rechtbank is om te beoordelen of zich Bahaddar-omstandigheden voordoen, in het licht van wat een vreemdeling heeft aangevoerd en overgelegd, het standpunt van de staatssecretaris daarover en wat algemeen bekend is over het land van herkomst. De achterliggende gedachte van deze beoordeling is dat een schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer altijd moet worden voorkomen. Voor het aannemen van een Bahaddar-omstandigheid geldt een hoge drempel. Dat betekent echter niet dat wanneer, zoals in dit geval, de staatssecretaris zich op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, de rechtbank bij de Bahaddar-beoordeling met een verwijzing naar dat standpunt kan volstaan. De rechtbank moet in dat kader een zelfstandige beoordeling verrichten op basis van wat in de gehele procedure naar voren is gekomen. In dit geval had de rechtbank daarom moeten toetsen en kenbaar moeten motiveren of het standpunt van de staatssecretaris dat de lesbische gerichtheid van de

vreemdeling ongelooftwaardig is, niet evident onjuist is. Daarbij had zij algemeen bekende en actuele informatie over de positie van LHBTI'ers in Oeganda moeten betrekken, waaronder recente rapporten over de mensenrechtensituatie in Oeganda. Door te overwegen als onder 1 weergegeven, heeft de rechtbank geen deugdelijke Bahaddar-beoordeling verricht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Uitzetting

JnB 2022, 996

MK ABRS, 05-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3555](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 64

EVRM 3

UITZETTING. Medische zorg. Bij de beantwoording van de vraag of het gestelde reisvereiste van een fysieke overdracht in een concreet geval ook daadwerkelijk kan worden verwezenlijkt, kan de beschikbaarheid en/of feitelijke toegankelijkheid van de daarvoor benodigde medische zorg aan de orde komen.

2. In de tweede grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris niet hoeft te onderzoeken of er in het land van terugkeer behandelmogelijkheden bestaan en zo ja, of die voor de vreemdeling feitelijk toegankelijk zijn.

2.1. De rechtbank heeft hiertoe overwogen dat het BMA niet heeft geconcludeerd dat bij het uitblijven van de medische behandeling naar alle waarschijnlijkheid een medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan. Dit is juist, maar hiermee heeft de rechtbank niet inzichtelijk gemaakt dat zij onderkent wat de gevolgen kunnen zijn van de in dit geval wel door het BMA gestelde reisvereisten, meer in het bijzonder de eis dat de vreemdeling direct na aankomst fysiek wordt overgedragen aan een behandelaar. Hierbij is het volgende van belang.

2.2. Sinds het arrest van het Hof van Justitie van 16 februari 2017, C.K. t. Slovenië, [ECLI:EU:C:2017:127](#), moeten ook de in BMA-adviezen te stellen reisvereisten worden beoordeeld in het kader van artikel 3 van het EVRM (zie de uitspraak van de Afdeling van 27 december 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:4314](#), r.o. 6. tot en met 6.3.). Daarbij volgt uit het arrest C.K. dat het reisvereiste 'fysieke overdracht', behoudens tegenbewijs, in ieder geval voldoende is om het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM door de feitelijke uitzetting te voorkomen. Dit laat echter onverlet dat bij de beantwoording van de vraag of het gestelde reisvereiste van een fysieke overdracht in een concreet geval ook daadwerkelijk kan worden verwezenlijkt, de beschikbaarheid en/of feitelijke toegankelijkheid van de daarvoor benodigde medische zorg aan de orde kan komen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2022, 997

MK ABRS, 05-12-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3556](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 62 lid 1, 62

Vb 2000 8.24

Richtlijn 2004/38 30 lid 3

Verordening nr. 1182/7 1, 3

VERBLIJFSRICHTLIJN. Wegens strijd met artikel 30, derde lid, van de Verblijfsrichtlijn moet artikel 62, eerste lid, van de Vw 2000 daarom buiten toepassing worden gelaten, voor zover daarin voor gemeenschapsonderdanen een vertrektermijn van vier weken is bepaald en geen sprake is van naar behoren aangetoonde dringende gevallen die aanleiding geven tot het verkorten of onthouden van een vertrektermijn.

2.1. De door de staatssecretaris in het verwijderingsbesluit gehanteerde vertrektermijn van 28 dagen (vier weken), gebaseerd op artikel 62, eerste lid, van de Vw 2000 is in het algemeen korter dan een maand na kennisgeving als bedoeld in artikel 30, derde lid, van de Verblijfsrichtlijn.

Daarmee verschillen deze termijnen. Uit artikel 3, tweede lid, aanhef en onder c, van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1182/71 van de Raad van 3 juni 1971 houdende vaststelling van de regels die van toepassing zijn op termijnen, data en aanvangs- en vervaltijden, volgt dat een in het Unierecht vastgelegde termijn van een maand ingaat bij de aanvang van het eerste uur van de eerste dag van de termijn en afloopt aan het einde van het laatste uur van de dag die dezelfde naam of cijferaanwijzing heeft als de dag waarop de termijn ingaat (bijvoorbeeld van 2 januari tot en met 2 februari). Dit geldt ook voor de vertrektermijn van een maand als bedoeld in artikel 30, derde lid, van de Verblijfsrichtlijn. Daarom is een vertrektermijn van vier weken niet gelijk te stellen aan een vertrektermijn van een maand.

2.2. Omdat in artikel 30, derde lid, van de Verblijfsrichtlijn is bepaald dat, behalve in naar behoren aangetoonde dringende gevallen, de vertrektermijn niet korter dan een maand mag zijn en dit een bindende bepaling is, stelt de Afdeling vast dat dit artikel van de Verblijfsrichtlijn niet correct is omgezet in het nationale recht. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, is artikel 62, eerste lid, van de Vw 2000 in zoverre dus geen juiste implementatie van artikel 30, derde lid, van de Verblijfsrichtlijn. Wegens strijd met artikel 30, derde lid, van de Verblijfsrichtlijn moet artikel 62, eerste lid, van de Vw 2000 daarom buiten toepassing worden gelaten, voor zover daarin voor gemeenschapsonderdanen een vertrektermijn van vier weken is bepaald en geen sprake is van naar behoren aangetoonde dringende gevallen die aanleiding geven tot het verkorten of onthouden van een vertrektermijn.

[Naar inhoudsopgave](#)